

Поля, бърда прескачашъ
 Отъ Руенъ на Шаръ скачашъ
 И съ мощъ свѣта дивишъ!

Тѣй въ другъ вѣкъ Крали Марко
 Сърдце юнашко, жарко —
 Търчалъ отъ ридъ на ридъ,
 За бой въ полята скиталъ
 И планини прелиталъ,
 Могъщъ и страховитъ.

Преданието твърди ни,
 Че следъ борби съ години
 Той въ пещера заспалъ;
 Но той щѣлъ пакъ да стане
 Да шета по балкани —
 Не е ли вече станалъ?

ОВЧАРЪ МАКЕДОНЕЦЪ

Старъ овчаръ въ гората свири
 И свирня му е на жалъ;
 Бѣлъ орелъ въ небе се шири,
 Слуша дѣдовий кавалъ.

Въ храсталака пѣстро стадо
 Хрупа шума и трева.
 Спомня дѣдо време младо,
 Пиле гледа надъ глава:

„Орльо, орльо, горско пиле,
 Дай ми твоитѣ крила,
 Та да литна надъ могили,
 Задъ бърда, гори, села.“